

Honoré (KrF):

Med hensyn til de to dagsordensforslag skal jeg meddele, at kristeligt folkeparti afviser dem.

Hvad angår ændringsforslagene til det lovforslag, vi behandler, skal jeg meddele, at vi vil undlade at stemme. Vi mener nemlig, at forhandlingsmulighederne fortsat ikke er udtømt, og at vi derfor gør ret i at vente med at tilkendegive vor endelige stilling til de forskellige forslag i dette lovforslag til tredje behandling.

Alfred Hansen (DR):

I flere måneder har regeringen nu forhandlet, dels på Marienborg og dels bag de lukkede døre her på Christiansborg. Pludselig skete det, som jeg havde forudset, nemlig at forhandlingerne ikke rigtig førte til noget. Forinden var stridsemnet taget ud af forhandlingerne, nemlig stridsemnet gående ud på en delvis inddragelse af de arbejdsfri indtægter og spekulationsindtægter. Regeringen proklamerer derefter, at nu kommer tingene i salen, og så må man stemme om det fra sag til sag. Hvad var da mere naturligt, end at også stridsemnet var kommet med? Men det kom det ikke. Man nøjedes med afgifter, man nøjedes med at beskatte fortrinsvis de mindrebemidlede. Spekulationsindtægter, arbejdsfri indtægter, skal fortsat have lov at flyde i rigelige mængder til mere eller mindre tilfældige personer i dette land.

Hr. Auken proklamerede forleden her fra talerstolen, at regeringen og socialdemokratiet kun ville stemme for egne forslag. Samtidig gav man udtryk for fra hr. Aukens side, at man var meget forhandlingsvenlig. Det giver ikke ligefrem det bedste indtryk af en regering, der siger, at man er forhandlingsvenlig, når man samtidig siger: vi kan kun stemme for vores eget. Har regeringen og socialdemokratiet overvejet, hvad der ville ske, hvis vi andre var lige så stædige? Det kræver ikke stor fantasi at forestille sig konsekvenserne af en sådan indstilling.

Der skulle lægges lige store byrder på hele befolkningen, sagde socialdemokratiets ordfører her for lidt siden. Der tænkes vel på momsen, der tænkes vel på benzinafgift, registreringsafgift, det rammer nok alle dele i befolkningen. Men det rammer ikke lige meget, det rammer ikke lige hårdt på ham, der tjener 50.000 kr., og ham, der tjener 500.000 kr.

Jeg tror ikke på, at man får danskere til at købe dansk bare ved at lægge afgifter og skatter på. Man får heller ikke danskere til at købe

dansk bare ved at stifte en forening, som har til hensigt at få dem til at købe dansk. Man kunne måske få en del danskere til at købe dansk, hvis man lod være med at lægge højere skatter og afgifter på, men derimod fandt en mulighed for at afskaffe dem, afvikle dem, f. eks. ved at tage de arbejdsfrie gevinster ind i statens kasse til statens husholdning.

Endelig har disse afgifter jo den konsekvens, at man indirekte opfordrer den danske befolkning til at rejse til udlandet og gøre en del af sine indkøb dér.

Jeg vil ved denne lejlighed gerne oplyse tingets medlemmer om, at der i Odense forleden blev afsluttet en gårdhandel. Gården blev købt af Odense kommune for den beskedne sum af 38,5 mill. kr. kontant her og nu. 15. vurdering var 3,65 mill. kr. Altså for 4 år siden blev gården vurderet til mindre end 1/10 af, hvad Odense kommune købte den til nu. I den forbindelse tænker jeg på de ca. 1.000 familier, som skal ud og bo i de udstykkede parceller på denne gård. De 38½ mill. kr. plus meget andet og en høj rente skal de være med til at slæbe på hele deres liv. Samtidig skal de betale de afgifter, som man nu måske om lidt vedtager.

Vi fik så at vide fra statsministeren i går, at nu ville man søge samarbejde med de 4 gamle partier, som havde en lang parlamentarisk erfaring bag sig. Ærlig talt, min første tanke var: ja, de er faktisk også de nærmeste til det, for det er dem, der har ødelagt landet, det er dem, der skabte baggrunden for det økonomiske kaos, vi sidder i i dag. De har i en højkonjunkturperiode op igennem 1960erne og i begyndelsen af 1970erne, hvor alle hjul var i gang, og hvor alle hænder arbejdede, gældsats landet. Nu har man så en lavkonjunktur, og ærlig talt synes jeg, det er noget naivt, hvis man tror, at de samme partier med stort set de samme midler og det samme persongalleri nu i en lavkonjunkturperiode skulle gå ud og løse landets problemer. Ærlig talt, jeg synes, det er en utopisk tanke, og jeg skal ikke beklage, at det er sådan, at de ikke alene kan klare det. Politisk erfaring er jo ikke en kvalifikation i sig selv, hvis det, man har erfaring i, er noget, der ikke duer. Derfor mener jeg, at folketinget her er det rette forum til at drøfte fremtidens problemer, de nuværende problemer og mulighederne for at løse disse problemer.

Jeg tror, vi må opfordre de gamle partier til at sætte sig ud over den helt forkerte opfattelse